

בעזרה ש"ת

נפשי גאולה

חנוכה תשפ"ו

♦ פר' וישב - גליון קב"ב ♦

בימים ההם
בזמן הזה
מאמר הבנה
מיוחד לחנוכה

מאמר הכנה לקידוש:

איך אתה רואה את הבית שלך?

לחיות עם הזמן:

גשמויות העולם באורו של הבת עין

מעשה מבורך שלא הכין את עצמו השנה כמו בשנה שעברה

מעשה מהאורח שהגיע בליילה במקום בבוקר

נעם אלימלך:

סוד תפילה בהרבשה

נאולת הנפש עם פנימיות אור הזמנים בעולם שנה ונפש:

"בזמן הזה"

תרומתך תסייע בעדנו להמשיך ולהאיר
בגאולה פרטית לעוד ועוד נשמות ישראל

ברכת מזל טוב לידיד הגליון העומד לימיננו מראשיתה
הרה"ח ר' **אברהם יעקב רוזנברג** שליט"א
לרגל שמחת נישואי הבת למזל טוב
יהי רצון וירווח מהם ומכל יוצ"ח
רוב תענוג ונחת אמן ואמן

לתרומות להנצחות, לע"נ או לרגל שמחה
וכן להערות והארות ולקבלת הגליון
ניתן לפנות למחבר הר"ר **יחיאל יהושע פרישמן**
בפל' 052-766-2543 בדוא"ל k7662543@gmail.com
וכן במערכת 'נדרים פלוס' **"נפשי גאלה"**
לשאלת רבים! ניתן לקבל קבלה מוכרת לצרכי מס.

עריכה וכתובה: ר' **פנחס גרינבוים**: 052-7694649

עיצוב ועימוד: גפנים - 052-7648003 **cmg9090@gmail.com**

איך אתה רואה את הבית שלך?

כדבעי או לא. את זה יכולים המלאכים לבדוק גם לפני שבעל הבית נכנס הביתה. אלא הם באים לראות את בעל הבית! איך הוא רואה את הבית שלו! האם הוא מבין שהוא מרכבה לעילא? האם מתגלה דרכו ה'וירא אלוקים את כל אשר עשה והנה טוב מאוד'?

כי בשבת קודש ה' יתברך כביכול חוזר הביתה - לעולם, והוא מביט על כל הבריאה ועל כל הברואים לראות מה הם עשו ואיך הם עבדו אותו בששת ימי המעשה. ומה ה' יתברך רואה בשבת קודש? וירא והנה טוב מאוד! בשבת קודש הכל טוב ומושלם! גם מה שלא מושלם, גם הוא מושלם! עכשיו זהו לא הזמן לתקן. מעשה של תיקון כעת, לקלקול ייחשב חלילה! כל מלאכתך עשויה! אין חסרונות! החיסרון היחיד שיתכן הוא שיהודי יביט על העולם כעל דבר חסר! חסרון האמונה בשלימות העולם הוא הדבר החמור ביותר כעת!

כמו כן צריך להיות גם בביתו של היהודי, גם אם לא הכל ממש מוכן, הוא אמור לקבל את הכל באהבה ובאמונה ולראות את הכל באור של שלימות מוחלטת!

תניא ר' יוסי בר יהודה אומר שני מלאכי השרת מלוין לו לאדם בערב שבת מבית הכנסת לביתו אחד טוב ואחד רע. וכשבא לביתו ומצא נר דלוק ושלחן ערוך ומטתו מוצעת, מלאך טוב אומר יהי רצון שתהא לשבת אחרת כך, ומלאך רע עונה אמן בעל כרחו. ואם לאו מלאך רע אומר יהי רצון שתהא לשבת אחרת כך, ומלאך טוב עונה אמן בעל כרחו.

יש להתבונן בכמה נקודות במאמר חז"ל זה. ראשית יש להבין, אם אירע לו לאדם מקרה שלא הכל היה מוכן לקראת שבת, וכי זו סיבה לקלל אותו שגם לשבת הבאה יהיה כן? ואם קרה אונס והיהודי נתקע ולא הספיק לסדר את כל הנדרש, וכי בגלל זה מגיע לו שגם בשבת הבאה יהיה כן? ולמה מוכרח המלאך הטוב לענות אמן על דברים אלו? ובכלל יש להבין לשם מה נדרש הליווי הזה מדי שבת? ולמה הם לא הולכים לפניו או לאחריו?

ויש לפרש שטמון כאן עניין עמוק יותר, כי אין הכוונה שהם באים לראות אם הכל מוכן או לא ואם הבית מתוקן לשבת

הכנסת, היית כל כך מרומם ושמה. מה קרה לך אם כן כאשר נכנסת הביתה שאבדת את כל השמחה? למה כשלא מצאת כל דבר דבור על אופנו איבדת את העשתונות? אבדה לך פתאום כל האמונה? נו נו, כנראה שעוד יש לך על מה לעבוד בחיים... נדאג שגם בשבת הבאה יהיה כן ונראה אותך מתרומם להאמין גם בתוך המצב הזה שהכל מושלם! למצוא בתוך המצב הזה את קדושת השבת!

על ברכה שכזו עונה גם המלאך הטוב אמן, כי אכן ברכה טובה היא זו, מדובר בעוד קומה ונדבך שהוא צריך לעלות אליה בחלק שלו בעבודת ה'. (בכל זאת זה נעשה בעל כרחו, כי בוודאי היה מוטב לו היה מגיע לזה כבר השבוע).

זו היא ההכנה הטובה ביותר לקידוש, להעיד על אחדותו יתברך בכל מצב, ולראות איך כל מה שקורה ומתרחש, הכל זה רק מאתו יתברך.

אם הוא אכן זוכה למבט מושלם שכזה, אות היא שהוא אכן עבד על עצמו והוא זכה לאמונה ראויה, לכן מברך אותו המלאך שיזכה גם לשבת הבאה כן.

ומה אם לא? האם לא מספיק הצער שיש לו עכשיו שהבית לא מוכן, שצריך לקלל אותו שגם בשבת הבאה יהיה כן? חלילה. אלא יש לבאר בזה עניין עמוק יותר.

יהודי שלא זכה להצליח לראות שהכל מתוקן, הרי חסר לו האור של שבת! הוא לא זכה לאור של מעין עולם הבא! לכן מברכים אותו שיזכה וגם לשבת הבאה יהיה כן. ולמה? כדי שהוא יזכה להתרומם ולהצליח לראות מתוך המצב הזה של חוסר הסדר את אמיתות אור ה'!

באמת אין מציאות של מלאך רע, אלא המלאך אומר כביכול ליהודי, ראיתי אותך בדרך הביתה מבית

♦ גאולת הנפש למעשה ♦

בשבת קודש נדרש מהיהודי להתרומם למצב נעלה כזה, שהוא יראה את כל העולם כולו במבט של תיקון השלם, בלי שום חסרון, כאילו כל מלאכתך עשויה. כאשר יהודי מגיע הביתה ומצליח לראות את הבית במבט של שלימות מוחלטת, גם כאשר במבט חיצוני זה לא נראה כך, זהו הסימן המובהק ביותר על מדרגתו באמונה! כי תכלית האמונה היא שנצליח לראות את מציאות ה' בתוך כל סוגי המצבים שישנם בעולם!

לחיות עם הזמן:

גשמיות העולם באורו של הבת עין

בפרט שאני שומע על יהודים שרואים ישועות גדולות. אבל אני לא מבין למה שזה יעבוד. עד היום ידעתי שאם יש חלילה צרה, פונים לה' יתברך ומבקשים ממנו. הולכים גם לציון של צדיק כדי לעורר את הזכות שלו או כדי שהוא יעתיר בעדנו. אבל מה זה הדבר הזה של סעודות?!

אני מבין אותך היטב ר' דוד, אתה באמת שואל טוב. אומר לך ביאור נאה ששמעתי השנה באחת מסעודות ההילולא שהשתתפתי בה. הסבר נאה ומתיישב על הדעת.

התדע? ה'בת עין' עצמו היה נוהג - עכ"פ כאשר התגורר בחו"ל - בסיגופים רבים.

אתה רואה ר' זאב!

רק רגע ר' דוד, תקשיב עד הסוף ותשמע. בטח שמעת שבסופו של דבר הוא הגיע לארץ ישראל.

כן, היה איזשהו שנורער רמאי שסיפר לו סיפורים...

נכון. אבל אל תשכח את ההמשך של הסיפור. אחרי שהבת עין הגיע

מה אתה אומר ר' דוד, עשיתי חשבון ולפי מה שאני יודע התקיימו כאן בעירנו לכל הפחות שלושים ושמונה סעודות לכבוד ה'בת עין! יתכן שהיו עוד ואני לא יודע עליהם. אה! זכותו יגן עלינו!

ר' זאב אני לא מצליח להבין ממה אתה כל כך מתלהב. אני מאמין שהיו ישועות גדולות ועוד יהיו בעזרת ה' כהנה וכהנה, אבל אני משום מה לא מתחבר לכל העניין הזה של הסעודות. מילא אם נוסעים לציונו הקדוש להתפלל קצת, או שפותחים את ספרו הקדוש להתרומם קצת, ניחא. אבל מה זה כל הסעודות האלו? הכל התחיל באיזה חלום של מישהו שהתפלל בציון ונאמר לו בחלום יפה שהתפללת, אבל מה עם סעודה. נו, מאיזה חלום אחד התפתחה כזו תעשייה של סעודות?!

מי אמר שזה היה בכלל חלום אמיתי? ואולי הוא בכלל כבר פעל את הישועה בתפילתו על הציון. וגם אם זה באמת היה בזכות הסעודה, מי אומר שזו הוראה לרבים?

אני לא אומר לאף אחד מה לעשות,

לכבוד הבת עין?

רק רגע, תקשיב עד הסוף. אשאל אותך שאלה, מה ההיגיון שאדם יתפלל ולא יקבלו את תפילתו?

שאלה קצת מוזרה ומצחיקה. כנראה שהוא לא ראוי.

אבל ה' יתברך הרי שומע תפילת כל פה. אסביר לך את כוונתי. יהודי מגיע לקב"ה עם בקשה, אני רוצה פרנסה בשפע! האם הוא מאמין שיקבלו את תפילתו? בסתר לבו הוא הרי חושב למה שה' יקבל את תפילתי? מי אומר שהוא רוצה לתת לי? מילא אם הייתי מתפלל על חברותא טובה, זה אני עוד יכול להבין שגם ה' רוצה את זה, אבל איזה רווח יש למעלה משפע גשמי?

לעומת זאת מגיע הבת עין וכביכול טוען כלפי הקב"ה, אני רואה וידוע כמה חשוב לך הכסף של איש ישראל, כמה חשוב בית של יהודי. הרי למה הם רוצים כסף? כי הם רוצים לחתן את ילדיהם בלי חובות ובלי לנסוע לחו"ל. הם רוצים לנסוע ברכב פרטי כדי שהילדים לא יקיאו בנסיעה, והם גם רוצים להרגיש הרגשה טובה של רחבות. וכי בשביל מי בראת את כל השפע אם לא בשביל הבנים שלך? לא הגשמיים היא זו שמפרידה בין לבין בניך, אלא ההרגשה שהם חלילה נפרדים ממך, זה מה שעושה את הריחוק!

לארה"ק ולא ראה את אבני הארץ מאירים כאבנים טובות כמו שהבטיח לו המשולח, הוא התעצב אל לבו. יום אחד הוא פגש את המשולח ושאל אותו למה זה רימיתני? ענה לו המשולח, מי שזוכה רואה.

הבת עין לקח את דבריו ברצינות והסתגר בחדרו למשך כמה ימים. לאחר מכן יצא מהחדר ועשה סעודת מצוה. הוא סיפר שכעת זכה להגיע לידי כן והוא כבר רואה איך שאבני הארץ מאירים כספירים.

נו, סיפור יפה מאוד, מה אתה רוצה לומר? בכזו סעודת מצוה גם אני הייתי רוצה להיות.

אז תשמע ר' דוד, המאור עינים שהיה רבו של הבת עין כותב מה העניין של ארץ ישראל, ארץ היינו גשמיים, ישראל - של היהודי. כלומר ארץ ישראל היינו הגשמיים של היהודי. העניין הוא לזכות לראות איך שלא רק אבני ארץ ישראל מאירים, אלא לראות איך שכל ענייני הגשמיים של היהודי הם קודש קודשים ופועלים נחת רוח למעלה!

מה זה בית יהודי? מטבח יהודי. שולחן יהודי. מיטה של יהודי. וכן הלאה והלאה.

יפה מאוד ר' זאב, אבל לא הבנתי, האם יש עניין להרבות בגשמיים

ולא מובנת, אלא זוהי פשוט הדרך להכניס את האמונה לתוך הדבר שאני צריך, וכך פועלים ישועה.

אני לא יודע אם רק זה העניין, אבל אני חושב שזה חלק גדול מהכח של הסגולה הזו שכל כך פועלת גדולות ונצורות.

זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן.

על ידי האור הזה שרואה הבת עין באבני ארץ ישראל, עולה התפילה שלך ומתקבלת למעלה! והיכן מקבלים את התפיסה הזו להאמין בתפילה על כל ישועה שהיא? דווקא בסעודות ההילולא של הבת עין!

ר' זאב, זהו בהחלט רעיון יפה שלא שמעתי עליו מעולם! אתה בעצם אומר שזו לא סתם סגולה מופשטת

◆ גאולת הנפש למעשה ◆

ביומא דהילולא של מרן הבת עין מתגלה האור שהוא גילה בעולם, האוד של קדושת הגשמיות של יהודי. בכח הארה זו יכולים להגיע לאמונה בכך שה' רוצה שיהיה לי טוב גם בגשמיות. כאשר יהודי מתפלל מתוך אמונה זו, בכוחו לפעול את כל הישועות שהוא צריך להם הן בגשמיות והן ברוחניות.

מעשה מבחור שלא הכין את עצמו השנה כמו בשנה שעברה

רגע חנוכה ועוד לא פתחתי ספר! אוי ואבוי איזה חנוכה הולך להיות לי?!

אבל שמעון, הרי אמרת לי שלמדת קצת כוונות, לא כן?

נכון, נו אז מה? מה זה עוזר לי עכשיו?

אומר לך את האמת, אני בעצמי לא בקי בכוונות כמון, אבל בדיוק שמעתי איזה שיעור על הכוונות באור החסידות. כמעט לא הבנתי כלום, אבל דבר אחד הבנתי היטב, שהחידוש של חנוכה הוא שהאור מגיע לכל אחד ואחד.

הוא הסביר שבדרך כלל היחוד נעשה רק כשעולים למעלה, אבל החידוש בחנוכה הוא שהיחוד נעשה בלי שום עליה, אלא הוא יורד למטה לכל אחד במקום שהוא נמצא בו.

אתה צודק שלימי, אני ממש מתבייש. אני עם כל הכוונות שלי כל כך שבור, ואילו אתה בלי להבין בעומק הכוונות, כבר תפסת את הנקודה. באמת זה העניין של חנוכה, לקבל את אור ה' בתוך הצב שלי. אני חושב שהשנה הולך להיות לי החנוכה המאיר ביותר.

שנה שעברה לא הייתי בחנוכה, אולי בפסח או בשבועות. השנה אני אהיה בחנוכה!

מה שלומך שמעון? איך ההכנות לחנוכה? אני זוכר ששנה שעברה ראיתי אותך בהדלקה בישיבה, ישבת שם עם איזה ספר שמבאר את הכוונות על פי חסידות. אתה ניסית להסתיר את זה, אבל אני ראיתי... אה! איזו הדלקה! ממש גיוואלדיג! לא רציתי להגיד לך את זה, אבל היו בחורים שנשארו לראות את ההדלקה שלך במקום ללכת לכל מיני הדלקות גדולות... הם עמדו בצד והסתכלו על העבודה שלך!

לרגע הסמיק שמעון מבושה, אבל מיד חזר לעצמו ואמר, טוב שלא אמרתי לי את זה בשנה שעברה, זה היה אולי יכול לעשות לי נסיון של גדלות. אבל השנה, השנה אתה בכלל לא מעורר אצלי שום גאווה. אני רחוק מחנוכה מרחק שנות אור!

שנה שעברה עשיתי הכנה נפלאה, למדתי את ההלכות בעיון רב, וגם למדתי בספרים הקדושים, וכמו שראית הצצתי אפילו קצת בספרי כוונות. לא ממש הבנתי הכל, אבל הקצת שהבנתי הספקי כדי לתת לי אור עצום.

ומה קרה השנה?

אני לא יודע, אני לא מרגיש כלום! יבש לי לגמרי. היו לי כאבי ראש וצינון, ולאחרונה גם כל מיני טרדות, הנה, עוד

מעשה מהאורח שהגיע בלילה במקום בבוקר

לדלת הסגורה. "אל תדאגו יקיריי! גם בחוץ לארץ שכיח לראות בתים ברוכי ילדים שלא תמיד מסודרים. אבל באלגן בכלל לא מפריע לי. אדרבה בחרתי להתארח אצלכם למרות שיש לי מספיק כסף לשלם עבור אירוח במלון מפואר, כי רציתי דווקא בית חם עם הרגשה ביתית. אין לכם מה להתבייש, בדיוק לכם בחרתי בבית שלכם!"

בני הבית פותחים את הדלת כשחיוך ביישני ונבוך עומד בקצה שפתותיהם, רגשות השמחה לקראת הביקור, מעורבים עם תחושת בושה. 'שלום עליכם!!!' קורא הדוד האוהב בקול רם ומהר להתחבק עם אבא ועם הבנים הקטנים, את יונתן הקטן הוא אפילו מרים לגובה לשמחתו הרבה.

לאחר מכן התיישב הדוד והוציא מצקלונם מתנות לכולם.

"אתם בכלל לא מבינים מה זה בשבילי להיכנס לבית יהודי! הייתי במשך שנות חיי בכל מיני מקומות בעולם שאתם לא יכולים לתאר לעצמכם, מהודו ורוסיה, ועד לסין ודובאי.

מי דופק שם בדלת? אני לא מאמין, זה הדוד חיים מאמריקה!

מהההה!!! זעקה עקרת הבית בקול חרישי. הוא לא אמר שהוא מגיע בעשר בבוקר? אהה, הוא כנראה אמר עשר והוא התכוון לעשר בערב! אוי ואבוי!

מה עושים?!

לא לפתוח? אבל כל כך קר בחוץ. אבל מה? נכניס אותו אל תוך כל הבלאגן הזה? אלו בושות נוראיות! הבית הפוך לגמרי! הוא יותר לא ירצה לבוא אלינו. הוא גם לא ירצה לאכול מהאוכל שנגיש לו, הוא בטח יפחד מי יודע אלו חיידקים שורצים כאן עם כזו רמה של ניקיון...

כל בני הבית עמדו חסרי אונים. דוד ניסה להרים מהר הכל לתוך הפח, אבל זה התהפך והכל נשפך על הרצפה... מוישי ניסה לדחוף את כל הבגדים לארון, מה שגרר אחריו מפולת רצינית...

מה עושים?!

התשובה הפלאית הגיע דווקא מבעד

אבל מה לעשות שלא תמיד מצליחים להכין את עצמנו כמו שצריך, ההרגשה היא שאני יותר לא מוכן מאשר מוכן. אין הכוונה כמובן להכנה של הבית הגשמי, אלא הבית הפנימי, התאוות עדיין שורצים בו כבתוך שלהם, וגם את המדות עוד לא הספקנו ממש לזכך ולתקן בלשון המעטה.

והנה... קול דודי דופק פתחי לי!!!

אוי וויי!!! מה? כבר הגיע הזמן? ואני חשבתי שהוא יבוא ביום ולא בלילה! אלו בושות! איך אני יכול להכניס את הקב"ה אל ביתי פנימה כאשר אני נראה ככה, כולי מבולגן ומלוכלך?! אבל מצד שני מה אפשר לעשות? וכי שייך להתעלם מהקריאה? כלומר לשכוח מכך שישנה קדושה גדולה שיורדת עכשיו, ולעשות את המצווה בקרירות? ההרגשה היא שאני לא מסוגל. מה עושים!?

מנסים לאסוף מהר את כל הלכלוך, לדחוף את כל הכביסה לאחד הארונות. מנסים לחזור מהר בתשובה ולהתעלות מהר מעל המציאות האמתית שלי. אבל אז הכל מתהפך, הבגדים הנקיים נוזלים על הרצפה. הנסיון להתעלות מעל המדרגה הנכונה עלול לגרום לנפילה ולירידה גדולה יותר... והמבין יבין.

מה עושים?

ביקרתי במלונות מפוארים שלא ראיתם אפילו בחלומותיכם. אבל מה יש להשוות לבית חם עם משפחה וילדים!"

אבל מה עם כל הבאלאגן?

מה השאלה! הרי זה כל מה שעושה את התחושה הביתית. תחשבו שהייתי מגיע אליכם כשהכל היה מצוחצח ובוהק, הרי הייתי חושש מלפסוע על הרצפה שמא אלכלך חלילה. הייתי גם צריך לאכול בזהירות, ומרוב זהירות גם לא הייתי מרגיש את הטעם של האוכל. אבל עכשיו אחרי שנכנסתי בכזו צורה, שוב גם אם תנקו, אני אוכל להמשיך להתנהג בצורה טבעית. תודה רבה לכם שהכנסתם אותי בכזו צורה, זה מראה שאתם באמת אוהבים אותי!

ותודה לך שנתת לנו כזה שיעור חשוב, סיים אבי המשפחה.

למה אתה מתכוון? שאל הדוד והאבא ענה:

ה' מודיע לנו שהוא רוצה להיכנס לבית של כל יהודי. מי לא רוצה לזכות בזכות הגדולה הזאת? מתכוננים ומשתדלים להכין את הבית כמו שמתאים לקראת אורח דגול שכזה. חוזרים בתשובה ומנסים להתרומם מעט כדי להיות ראויים שיתגלה בביתנו האור הגנוז של בית המקדש!

מצווה בכל מקום שהיא, בין אם הוא נמצא למעלה ובין אם הוא למטה, העיקר הוא לפתוח את הדלת לדוד, לקבל את פניו ולהתחבק אתו. כאשר יהודי פותח את הדלת על ידי הדלקת הנר, נעשה אז יחוד נפלא שנקרא 'יחוד נר', זהו כביכול חיבוק נפלא עם הקב"ה! תכלית היחוד!

בנוסף לכך גם יש חלוקת מתנות לכבוד חנוכה, ואז יש עליה גם לדברים ולמצבים הכי קטנים. הקב"ה כביכול יורד לשחק אתנו בזוטות שלנו, הוא מאיר אלינו פנים ואומר, אני אתך בתוך כל הקטנות שלך! היו"ט של חנוכה אינו כמו כל החגים שעניינם לשנות ולהעלות את האדם, אלא העניין של חנוכה הוא לגלות את הקשר ואת האהבה שקיימים גם כאשר אתה לא מוכן בכלל!

אבי המשפחה סיים את נאומו הנרגש, והדוד ממש יצא מהתפעלות.

פששש! איזה נמשל גבוה עשית ממני! האמת היא שאכן הרגשתי קצת בודד להיות כך בחנוכה בלי המשפחה ובלי הרבי שלי, עד שנזכרתי שאני יכול להיות אצלכם. אבל לא חשבתי שאוכל לזכות לכזו התרוממות. אני מרגיש טעם ממש כמו אצל הרבי. רק שעכשיו אני גם מבין מה אני מרגיש.

והנה לפתע שומעים קול מאחורי הדלת בני היקרים, אין לכם מה להסתיר! אתם אמנם לא רואים אותי דרך חור הדלת, אבל אני רואה אתכם גם רואה. אני יודע בדיוק איך נראה הבית שלכם, ובדיוק זה מה שאני מחפש. יש לי מלונות פאר בלי גבול, השמים ושמי השמים עם כל העולמות העליונים. אבל אני בוחר דווקא בבית החם והטבעי שלכם. דווקא אצל היהודי שבאמת נראה הפוך ולא מסודר, שם אני רוצה לשכון!

אין צורך לצאת מהמצב האמתי שלך ולהיות משהו שאתה לא באמת, אלא תהיה מי שאתה באמת! אחרי שאתם באמת כנים ואמתיים איתי, כעת אתם יכולים לעלות ולהתעלות למדרגות של סדר ונקיון, קדושה ודבקות. אבל קודם תהיה איתי, תפתח לי את הדלת!

זהו העניין של חנוכה, האור הגדול יורד על האדם לכל מקום בו הוא נמצא, גם כאשר הוא שרוי בחושך, וגם כשהוא בירידה למטה מעשרה, הכל הולך לו על צד שמאל עם שני ידיים שמאליות. בתוך המצב הזה נשמעות הדפיקות בדלת, פתחו לי! מי שמתגבר על הבושה ממצבו ופותח את הדלת, הוא יכול לזכות לאור של חנוכה.

כי העניין של חנוכה הוא לא לעלות לעולם אחר, אלא הדלקה עושה

איזו שמחה! איזה אור! מעודי לא
הרגשתי כך! אני כל כך שמח שהגעתי
לכאן!

ואנחנו כל כך שמחים שפתחנו לך.
עכשיו אנחנו יכולים להתחיל להתכוון
לשבת. כלומר, להתחיל להתעלות
במעלות של סדר ונקיון, תשובה
והתרוממות, קדושה ודבקות!

נו שוין. כבר ממש מאוחר, הבה ונדליק
נרות.

אגב, מתי נכנסת שבת מחר? אני לא
יודע אם יהיה לי מספיק זמן לדבר
עם המשפחה שבחו"ל בגלל שינוי
השעות. אוהה! שבת נכנסת ממש
מוקדם! אולי נשאיר להם הודעה בתא
הקולי. הבה נדליק...

◆ גאולת הנפש למעשה ◆

עבודת כל החגים והמועדים היא לרומם את היהודי למעלות רמות של דבקות וקרבת ה'
מעבר למדרגתו הרגילה. לא כן הוא אור החנוכה שמאיר דווקא למטה מעשרה ובחושך,
כי כעת מצפה הקב"ה מהיהודי שיפתח את דלתות לבו ויכניס לשם את הקב"ה כמות
שהוא עכשיו. הפגישה הזאת יש בה טעם עליון של אמת טבעית אותה מחפש ה' יתברך
אצל התחתונים. רק אחרי שמסכימים להכניס את הקב"ה אל תוך המצבים הללו, יכולים
לצאת מהמצב הנוכחי ולהתעלות למדרגות רמות ועילאיות.

שיעורים בספה"ק "נועם אלימלך"

סוד תפלה בהלבשה

בפרשת השבוע שעבר - וישלח מביא הרבי ר' אלימלך יסוד גדול בתורת החסידות. ואמנם כמו בכל דבריו יכולים להתייחס לזה כרעבישע זאכן, עניינים נשגבים שלא שייכים לכל אחד. אבל יסוד זה מובא בעוד מקומות רבים בתורת החסידות, ונראה שיש בזה עניינים ששייכים לכל אחד. זמן רב התייגענו למצוא בזה דרך עבודה לכלל, עד שהאיר ה' ומצאנו דרך פשוטה להבין את דברי קדשו באור גאולת הנפש.

דנהנה דרך הצדיק בדברו עם אנשים אזי הוא מדקדק בדבריו להשכיל שיהיו דבריו נשמעים במשמעותיהם אחד דברים כפשוטן לאיש המדבר עמו. שנית הוא עיקר תוכן דבר שמכווין באותן הדברים שהיו תפל' ותחנונים לפני המקום ב"ה וב"ש * והכוונה בזה שמסתיר דבריו של התפל' בהדבורים שמדבר עם האדם. ואינו מתפלל תפלתו הצורך לו בפירוש. הוא למען המקטרג שלא יבין כוונתו בדבריו שמכניס בהם תפיל'. ולא יקטרג עליו כי אינו יודע שזה הוא מתפלל:

יש להתבונן בעניין האמור של תפילה בהלבשה. הרי יסוד היסודות הוא שאנו עובדים רק לקל אחד בלבד. אנחנו מדברים ופונים רק לה' יתברך ולא לזולתו. איך תתכן אם כן מציאות של מלאך מקטרג שמונע מהתפילה לעלות חלילה?

בשלמא אם תפילה הייתה איזשהו 'עניין' גרידא ניחא. אבל תורת החסידות הלא לימדה אותנו שבתפילה אנחנו עומדים לפני ה' ומדברים אתו ורק אתו. והאמת היא שאין זה רק על פי חסידות, אלא זהו מושג פשוט ביהדות. זוהי האמת הפשוטה, ואם שמענו שיש מושג של מלאכים ומקטרגים, הרי אין לנו עסק בנסתרות, אנחנו צריכים להתפלל ולעשות את שלנו! (פעם שמעתי מכ"ק האדמו"ר מהרצ"ה מקרעטשניף זי"ע שאמר שהיו צדיקים שהתפללו בקול בדייקא, כדי שהמלאכים לא יעלו את תפילתם). למה אם כן צריך להיזהר מכל העניין של המקטרגים עד שצריך להלבישו בסיפורי דברים?

ועוד יש להקשות כפי שמקשים אודות העניין שיש במניעת תקיעת שופר בערב

ראש השנה כדי לבלבל את השטן, וכי היצר הרע כל כך טיפש עד שאינו זוכר מה שהיה בשנה שעברה? כמו כן יש להקשות, כאשר הוא רואה את הצדיק מספר סיפורי דברים, הרי כפי שאני מבין שכוונתו היא להתפלל, כך יכול גם היצר הרע להבין זאת.

להבנת העניין יש להקדים ביסוד המוסד, כי באמת ה' יתברך רוצה לקבל כל תפילה שהיא. למה אם כן ישנם תפילות שהוא לא מקבל? הסיבה היא פשוטה בתכלית: האדם הזה לא ביקש באמת!

הוא אמנם מבקש ואפילו בוכה, אבל זה לא באמת. הוא לא באמת מאמין שה' שומע תפילת כל פה עמו ישראל ברחמים. בלי התנאי הבסיסי הזה התפילה אינה יכולה להיקרא תפילה, ואם כן פשיטא שהוא לא נענה.

מי שיש לו מעט עדינות הנפש יכול להבחין בנפשו מתי תפילתו היא תפילה שעולה לפני ה' ומתי לא. כי כאמור ה' יתברך שומע ורואה כל תפילה שהיא. אבל בעומק יש מציאות של תפילה שהיא לא לפני ה'. הוא מדבר אבל הוא לא מאמין שה' שומע. כזה דיבור לא נחשב דיבור לפני ה'!

משל למה הדבר דומה, לאדם שפונה לגביר גדול ומבקש ממנו נתינה גדולה. אם הוא לא מאמין שיש סיכוי שהגביר אכן יתן לו את מבוקשו, וכי כמה סיכויים יש שהוא אכן יקבל? העשיר הרי מרגיש מבין שיתן דבריו את חוסר האמון, וכי למה שייתן?

כמו כן הוא גם בתפילה. לפעמים מבקשים דבר מה אבל לא מרגישים שהדברים נאמרו נוכח פני ה'. אין את התחושה שדיברתי לה' והוא שמע. ה' יתברך בוודאי שומע הכל, אבל אם אני לא נמצא שם הרי זה לא נחשב תפילה.

המצב הזה נקרא שיש מקטרגים שכביכול לא נותנים לתפילה לעלות למעלה. מה היא העצה? הוא מנסה שוב ושוב אבל זה לא הולך. הדבר הזה מצוי פעמים רבות כאשר מבקשים דבר מה שלא מרגישים שזה כל כך נחוץ, ומי אמר שה' ירצה לתת לי אותו. גם אם הוא פונה ומבקש, זה נעשה בלי לב שמאמין שבאמת שומעים אותו.

לפעמים זה כן דבר נחוץ, אבל הוא חושב שבגלל עוונותיו הגדולים לא ראוי שתפילתו תתקבל.

אומר לנו הרבי ר' אלימלך תחבולה נפלאה!

תפילה בהלבשה!

במקום לבקש מה' באופן ישר את מה שאתה צריך, כגון הנצרך למעוֹת ויש לו מקטרגים על תפילתו, מה יעשה. יפנה לחברו לבקש הלוואה. והנה הרי לאותו אדם גם יש משפחה ולמה שיתן לי? אולם עיקר הדיבור שלי הוא לפני ה', מה שאני מספר את זה לחברי זה רק הלבשה.

הבקשה שלי היא רק מה' יתברך שיזמין לי את מה שאני צריך. הדרך כיצד ה' יעשה זאת, אם דרך אותו אדם או דרך מישהו אחר, זה כבר לא מענייני!

כבר לא משנה לי אם אותו אחד יואיל להלוות לי כסף או לא, אני את שלי כבר עשיתי, ביקשתי מהקב"ה!

העניין בתפילה כזו היא, שהרי כשאר ניגשים לבקש בקשה מחבר, בוודאי שעושים את זה בצורה הנכונה ביותר, וכעת כאשר בפנימיות הלב הבקשה מופנית כלפי הקב"ה, נמצא שנעשתה כאן תפילה בדרך הנכונה ואין למקטרגים פתחון פה!

הסיבה שהמקטרג אינו מערער על תפילה כזו אינה בגלל שהוא לא מבין שמסתתרת כאן תפילה, אלא הוא פשוט לא יכול לקטרג על תפילה שנערכת בצור הנכונה כמו שמבקשים מבשר ודם. בתפילה כזו כבר אין שום מסך המבדיל! הוא מדבר נוכח פני ה' ממש!

ניתן לראות זאת במוחש שפעמים רבות כאשר אדם נצרך למעוֹת עבור נישואי ילדיו, הישועה מגיע רק ברגע האחרון ממש. למה זה ככה? כי בתחילה הוא עוד סומך על הדוד העשיר ועל קופת צדקה פלונית או אלמונית. אבל מה' סר לבו, אליו הוא לא פונה באמת! הוא כמובן מתפלל אבל זה לא תפילה נוכח פני ה', לכן הוא לא מצליח לפעול. רק ברגע האחרון כשכבר כלו כל הקיצין, אז פורצת ממנו תפילה אמתית ואז הוא נושע.

אבל באמת אין צורך לחכות לרגע האחרון. אפשר להתפלל בהלבשה.

תישא תפילה מעומק הלב שלא תסמוך על מתנת בשר ודם ולא על הלוואתם, ו.... תרים טלפון לדוד העשיר, לקופת הצדקה או חבר שהצליח ב"ה בנכסיו, ותבקש.

אבל בעומק לבך תחשוב: אני לא מבקש מאף אחד, רק מה! רק הוא המחליט מה וכמה, לכן הדיבורים שלי נאמרים רק לפניו. אני עושה את זה בצורה כזו של הלבשה כדי שלא יהיה עלי קטרוג.

כאשר אני עומד בתפילה רגילה, יכול המקטרג לומר, נכון, בפיו הוא מתפלל, אבל בראש שלו עומד הדוד העשיר. נו נו, ניחא, אדבר עם הגביר, עכשיו אתה מרוצה? ובכן אכניס בתוך הדיבורים שלי את הקב"ה!

ואם תאמר וכי אני מרמה את עצמי? הרי אני מדבר עם הגביר ואיך אחשוב כעת על הקב"ה.

נענה על זה בשאלה נוספת. האם אתה מכיר מציאות כזו שאתה עומד בתפילה בהתלהבות, ואפילו בתנועות נלהבות, והראש שלך נמצא בלייפציג, בקראקא או במארוקו? יש כזה דבר, נכון? למה, כי הפנימיות שלך נמצאת שם!

ובכן הבן נא כי תתכן גם מציאות הפוכה, יתכן לדבר עם גוי בלייפציג, לבקש ממנו בקשה, ובכל זאת הראש שלך יהיה בתפילה נוכח פני ה', כי שם נמצא באמת הראש שלך!

♦ גאולת הנפש למעשה ♦

למדנו תחבולה נפלאה כיצד לפעול בתפילה בלי שיוכלו המקטרגים למנוע את ההשפעה. להתפלל בהלבשה. דהיינו לעשות פעולה של השתדלות מול בני אדם, ולהכניס לתוך הדיבור הזה מחשבה של תפילה מול פני ה'. תפילה כזו נעשית באמת ובצורה הנכונה כדבר איש אל רעהו כפשוטו ממש! על תפילה כזו אין מי שיוכל לקטרג, וכך יכולים לפעול הכל כפי כוחה האמתי של תפילה אמתית!

גאולת הנפש עם פנימיות אור הזמנים בעולם שנה ונפש - התפרסם בשנה שעברה

לחיות עם הזמן

בזמן הזה!!!

ימי החנוכה כבר כאן! מה גדלו מעשי עם ישראל בהדלקת הנרות, גם כאשר אין אתנו יודע עד מה וגם כאשר הלב והמח ריקים וחפים מכל הבנה והשגה. ידוע הסיפור שהיה אצל מרנא החוזה מלובלין זי"ע, אשר הזכירו בפניו מוסר רע מעללים שהיה מציק ומזיק לאחיו היהודים. וכאשר הזכירוהו אצל החוזה נענה ואמר: הלא הוא מאיר בכל העולמות! לאחר מכן התברר שבאותה שעה היה אותו מוסר עסוק בהדלקת נרות חנוכה. למרות שאותו אדם שפל בוודאי לא כיוון ולא השיג מאומה, עם כל זה שפע עליו אור גדול כל כך. זאת מכח הפעולה הפשוטה של מעשה ההדלקה.

בכל זאת חפץ כל אחד ואחד להתחבר עוד ועוד בלב ובמח, להיות כלי ראוי ומוכן לקבל את השפע הגדול שיורד כעת הזאת, איש איש עד היכן שידו מגעת ולבו משיג ומכיל.

והנה הדרך העיקרית להמשיך עלינו את האור העצום של כל מצוה היא, על ידי הכוונה, למה מקיימים את המצוה, מה אירע בימים ההם, ומה מתעורר שוב בזמן הזה על ידי שאני מקיים את המצוה.

במצוות הדלקת נרות חנוכה הדבר לכאורה פשוט במאוד, כל אחד יודע בדיוק מה היה ומה קרה בחנוכה. אבל באמת לאו כל אחד זוכה להתעורר במצוות הנרות, וגם מי שזכה לכך בנר ראשון ושני, הנה בהמשך הלילות כבר קשה להגיע שוב להתעוררות ולהתחבר. ועלינו מוטלת המלאכה למצוא את הדרך ישכון בה אור, כיצד להתחבר כראוי למצוה חביבה ונוראה זו.

והנה ישאל השואל, וכי מה יש לי להתרגש מדבר מה שאירע לפני אלפיים שנה? אם כבר להתרגש, הרי שיותר משמח אותי הנס שקרה לי לפני תקופה כאשר הראש כולל או הבוס העלה לי בפתאומיות את המשכורת בדיוק כשהייתי נצרך לכך. או איזשהו סכום שנכנס וכיסה בדיוק את החוב שהיה לי באותו זמן. אלו הם ניסים שמדברים אלי. אבל נס שקרה לפני כל כך הרבה זמן? מה יש לי עם זה בכלל?

אכן כאשר נבין את עומק פשטות מצוות חז"ל, נוכל לראות כיצד נס חנוכה נוגע באופן אישי ופרטי לכל אחד ואחד מאתנו. ננסה אפוא בס"ד ללמוד את פרטי מצוות החג, ולראות כיצד מהם תוצאות חיים לישועות שאנחנו מצפים להם בשנת תשפ"ה, ואיך אפשר להתחבר אליהם בצורה פנימית ואמתית.

נס פך השמן

נפתח בנס פך השמן. כל אחד מבין שני שמסוגל לדלוך יום אחד, והנה הוא דולק שמונה ימים זהו נס גדול מאוד. אבל כיצד זה מתקשר אל החיים שלי? השמן לחנוכה מדי שנה כבר עולה לי יותר מכל השמן שחסכו שם בבית המקדש בימים ההם... ובכלל יש להבין על מה כל הרעש? והרי מסתובבים עמנו לאוי"ט יהודים שראו בעיניהם בדורותינו אנו כיצד הבבא סאלי זי"ע מוזג ומחלק משקה 'ארק' למסובים, כאשר הבקבוק מכוסה במגבת והמשקה לא נגמר. וכן ידוע שהיה אצל הרה"ק ר' ישעיה'לה מקעראסטיר זי"ע שכאשר היו אצלו אורחים רבים, היה מכסה את הקדירה ומחלק לכולם, עד שכאשר קיבלו כולם את מנתם, היה מסיר את המגבת ובדיוק אז התרוקנה הקדירה! פשיטא אפוא שעומק פנימיות נס פך השמן לא היה רק מה שהוא דלק שמונה ימים.

חנוכה היה היו"ט האחרון שנקבע לפני היציאה לגלות הארוכה, והוא בא לגלות לנשמות ישראל דבר חדש שלא היה ידוע להם עד אז, ידיעה שצריך מאוד לדעת אותה בטרם יוצאים לגלות כדי לדעת כיצד להתמודד עם גזירת הגלות בצורה נכונה.

הסוד הזה הוא, שידע יהודי שגם כאשר הוא שקוע עמוק עמוק בין היוונים וההתייונות, אשר עניינם הוא מעשים ועניינים חיצוניים, אם זה הצלחות חיצוניות של כסף וזהב וכבוד, או אפילו הצלחות חיצוניות בעבודת ה' והמבין יבין... הוא מרגיש שקליפת יון אופפת אותו מכל עבר והוא לא מוצא את הכח לעבוד את ה' כראוי. ידע נאמנה אותו יהודי שגם שם בעומק קליפת יון, יכולים החשמונאים הקדושים לגלות ולמצוא את פך השמן הטהור!

נס פך השמן גילה לעם ישראל את הסוד שתמיד נשאר פך שמן קטן, נקודה טהורה בה עם ישראל תמיד נשארו ויישארו נקיים וטהורים לה' יתברך! שמן זית זך שלא שלטו בו ידי טמאים וחיצוניים. מקום טהור בנפש שאין בו שום נגיעה של התייונות וגוייות.

בכח פך השמן הטהור הזה שאתה מתרגש לגלות בתוך תוכך מתוך כל ההפיכה שמסביב. כמו שהיה באותם ימים כאשר כבר היה נראה שהכל חרוב ונחרב ללא תקווה, הכל טמא בלי שום נקודת אור. והנה לפתע ראו שלא כן הוא! עדיין ישנה נקודה טהורה שלא נפגמה, נקודה של נאמנות לה' גם בתוך כל החושך! בכח נקודת אור זו שמוצא היהודי בתוכו, מסוגל הוא לעלות ולצאת מכל המצבים הירודים!

זהו השלב הראשון בהכנות לחנוכה, שלב קניית השמן. כאשר חודרת לשכל ההבנה שלמרות שאני נראה כפי שאני נראה, בתוך כל החשכות והירידות, נמצאת 'פינטעלע יוד', נקודה יהודית זכה ונקיה אשר אותה לא יוכלו היוונים וגונדא דילהון לטמא לעולם! מכח המקום הנקי הזה שיש בתוכי, מתגלית התקווה, מתגלה האמת שאכן כן 'יש לי חלק באלוקי ישראל'!

ויש להוסיף נופך נוסף בנס. כי הנה אמנם מצאו פך שמן טהור, אבל הוא מסוגל לדלוך רק זמן מועט, דהיינו שלכאורה אפשר לחשוב שאמנם ראוי לשמוח עם הנקודה הטהורה הזו, אבל לא לזמן רב מדי. כי אמנם נכון שיש בי נקודה טהורה, אבל מה עם כל היתר? הרי שאר החלקים שלי כל כך לא טהורים. אפשר קצת להידלק ולהתעורר עם הנקודה הזו, אבל לא מעבר לכך.

אבל נס חנוכה מלמד אותנו שלא כן הוא. האמת הזו שאתה חלק אלוקה ממעל, היא אמת מוחלטת! אין זה רק חיזוק בעלמא שטוב כדי לתת קצת כח ולהמשיך הלאה. לא ולא! נשמה שנתת בי טהורה היא! זו היא אמת שבכוחה לדלוך לעולם! ה' יתברך מצפה שאתה תגלה את האמת הזו בתוך כל המעשים והעניינים שלך, אבל איך שלא יהיה, זו היא האמת! מעולם לא זזה שכינה ממך, ואתה נמצא תמיד ביחוד ואחדות גמורה אתו יתברך לעולם ועד!

זהו נס חנוכה! הנס התרחש אמנם על ידי השמן, אבל מה הוא הנס? הנס הוא גילוי האהבה של ה' יתברך אליך גם בתוך כזה מצב של טימאן כל השמונים חלילה!

הנחת המנורה במקומה למטה מעשרה טפחים

המצב שלי כרגע בזמן הגלות, ובפרט בימות החול, שאני נמצא למטה מעשרה טפחים, בירידה וקטנות. אבל למרבה הפלא צורת המצווה לכתחילה היא דווקא באופן זה!

כי אכן זהו עניינה הפנימי של חנוכה, להראות שגם בזמני ובמקומות ירידה, נמצאת אתנו! הן בגלות הכללית והן בגלות הפרטית. וכמו שידענו ששכינה למעלה מראשותיו של חולה, כך יורדת השכינה להיות אתנו ולחזק אותנו בזמני הגלות הקשים והחשוכים. מתוך הנחת המנורה למטה מעשרה בוקעת ועולה תפילת לחש: רבונו של עולם אבי שבשמים, ראה נא והביטה את שפלות מצבי, היכן אני נמצא. בכל כך שפלות וחשכות למטה מעשרה ממש! עזרני נא וחזקני נא! היה נא עמי עמדי בכל אשר אלך, והאר נרי שלא יכבה!

יציקת השמן

רז נורא ונפלא מגלה לנו האר"י הקדוש בסוד כוונת לקיחת השמן ושפיכתו אל תוך המנורה. כי השמן נמשך מעולם גבוה המכונה א"ק (אדם

קדמון), ובלשון הרבי ר' אלימלך זי"ע מכונה עולם זה בשם 'כל ישראל'.
באותו עולם כלל ישראל הם נקיים לגמרי בצורה המקורית כפי שהיה
בעת שעלו ישראל במחשבה לפניו לפני הבריאה!

השמן הזה אינו שמן סתם, הוא הנשמה שלך! הוא אמנם השתלשל לבאן
לעולם הזה, אבל היכן הוא כור מחצבתו? מעולם גבוה שכמעט ואי אפשר
לדבר ממנו לגודל נוראותו. זהו השמן שאתה שופך את תוך המנורה!

השמן - הנשמה - מעורר בלב תפילה וזעקה: רבונו של עולם! כפי שאני
נראה כבר הייתי יכול לחשוב שאין לי חלק ונחלה אתך חלילה. אבל הנה
גילית לי על ידי נס חנוכה שעדיין נשמתי קדושה וטהורה בתכלית. מודה
אני לפניך שגילית לי רז זה! אנא ה' זכני לעבדך באמת! בקדושה ובטהרה!
תשפוך נא שמן זית זך וטהור אל תוך נשמתי שאזכור תמיד מהיכן היא
נאצלה, ממך יתברך בכבודך ועצמך!

הכנת הפתילות

כעין זה יש להתעורר גם בהמשך בעת הכנת הפתילות. דאיתא בספה"ק
'פתילות ושמינים שאין מדליקין בהן בשבת, מדליקין בהן בחנוכה'. כי יש
נשמות שזוכות להידלק באור קדושת השבת, אבל לא כל אחד זוכה
לכך, כיון שהאור של שבת קודש הוא אור גדול ונפלא שלא כל אחד יכול
ליזכות אליו בקלות. לכן נפסק שרק פתילות ושמינים שיכולים להידלק
בקלות, מדליקים בהם בשבת.

אבל בחנוכה מדליקים בכל סוגי השמינים והפתילות, גם הנשמות
החלושות באופן כללי, וגם הנשמות החזקות בעצם, גם בהם ישנן נקודות
תורפה וחולשה, מקומות בהם לא מורגש האור כדבעי. כגון במעשים
הגשמיים כאכילה ויתר הצרכים, שם מרגיש האדם שהוא לא יכול
להידלק באור ה' והוא לא מצליח להתחבר שם לה'.

לזה מגלה לנו נס חנוכה חידוש נפלא: בכל מיני השמינים והפתילות
אפשר להדליק! גם בתוך המצבים הכי חלשים וחשוכים, יש אפשרות
להתחבר על ידם לה' יתברך!

בעת הכנת הפתילות ראוי לכוון: אוי ריבונו של עולם, הרי מצד מעשיי איני ראוי בכלל שתיתפס בי שלהבת הקדושה. לא הזדככתי כראוי והריני פתילה מרוטה ומהבהבת. אבל הרי אתה גילית לנו שגם פתילות שכאלו יכולות לדלוך בחנוכה! אנא רבש"ע תדליק אותי! עשה נא שגם גוף כמוני שכל כך מלא וגדוש במשיכות שאינן טובות, גם בו יאיר אורך הגדול והנעים! כי גם אני כפי רצוני האמתי, הרי אני מוכן ומזומן, וגם מאמין שיוכל לעלות בי האור! עזור נא לי הייליגע באשעפער שאזכה לכך, כי זה הוא כל רצוני וחשקי!

כוונה נוספת שמבוארת היא, שהפתילה כפופה, וכאשר מדליק את הנר היא עולה. ויש לכוון שזה כמו בנימין הצדיק הנקרא צדיק תחתון, כי כל זמן שלא ידעו היכן יוסף הצדיק נמצא, היה בנימין על מקומו וקרא את כל שמות בניו על שם יוסף. והרמז לכך בעבודת ה' הוא, שגם אם איני יכול עדיין להיות בעצמי צדיק בשלימות, אבל אני משתוקק לכך ומעורר אתערוותא דלתתא. והכפיפות מורה על ענין העלאת נחת רוח (מ"ן) לה' יתברך. זהו כל עניינו של חנוכה, ההשתוקקות לקדושה גם כאשר לא רואים מה ואיך, והרי בכך זה התרחשו כל הניסים.

לבישת בגדי שבת

הנוהגים כמנהג אבותיהם ורבותיהם ללבוש בגדי שבת יכוונו שאמנם עומדים אנו בימי החול, בעומקה של הגלות החשוכה, אבל אם וכאשר המלך מגיע עד לביתי, אזי גם אם אמנם הבית לא מוכן וראוי כפי כבודו הרם של המלך, אבל לפחות אעשה את מה שביכולתי ואלבש בגדי חמדות לכבודו. והעיקר הוא לבושי הנפש במחשבה דיבור ומעשה, אשר בזה אתה מוכיח את אמונתך העזה בכך שאכן הולך להתגלות כאן אור גדול ונשגב. אתה מראה את אמונתך בכך שגם אתה שנמצא למטה מעשרה ובצד שמאל, גם אתה תזכה להתגלות האור.

כך יכולים אנו לעשות 'יו"ט אין די וואכן', להכניס את ה' הטוב אל תוך ימות החול, הגלות והחושך!

ביטול מלאכה לנשים ומנהג מאכלי חלב

יש ומרגיש היהודי שתש כוחו כנקבה, הוא לא מוצא בעצמו את הכוחות הנדרשים כדי להתרומם ולהתעורר. גם אליו מדבר היו"ט הקדוש הזה: הרי הנס נעשה על ידי יהודית! וכי מי היה חושב שנס גדול כל כך של הריגת ראש הצוררים תתגלגל דווקא על ידי אשה?!

וכמו כן צריך להאמין כל יהודי בהגיע ימי החנוכה, שגם אם הוא לא חושב שיש בו את הכוחות, הוא רואה את עצמו חלש מדי בשביל לעמוד בקשרי המלחמה. למרות כל זאת בל ייפול ברוחו! אולי תזכה ויתן ה' בידך להוריד את ראשו של שר הקליפות! על כל פנים אתה מצדך תהיה מוכן לכך, אל תזלזל באפשרות הזאת!

לשם כך נדרש ביטול מלאכה, לעצור מכל העיסוקים והטרדות שלך, ולהתחבר למה שעושים עכשיו! גם אם לך עצמך באמת אין את הכוחות מצד עצמך, וגם צד הקליפה בטוח שאתה משלו, אבל באמת מצד קדושת נשמתך, יכול תוכל לו, ותצליח להוריד את ראשו לגמרי!

ואיך? על ידי אכילת מאכלי חלב!

הניצחון של יהודית על האויב היה על ידי שהיא האכילה אותו מאכלי חלב, וכך הוא נרדם ונפל בידיה. כי הנה אצל אדם גדול עיקר אכילתו היא יותר בשר, ואילו תינוקות קטנים מסוגלים רק למאכלים עדינים יותר כמו חלב. זהו הרמז באכילת מאכלי חלב. גם אתה רואה את עצמך קטן וחלש, לא הגעת לשלימות הדעת ואתה רוחק מכך. בכל זאת תוכל בכח מאכלי חלב בלבד לנצח במלחמה!

כי היצר הרע מכניס באדם קטנות המוחין, והוא חושב לעצמו: היכן הם האורות? איפה היא ההתלהבות הגדולה מהמצוות? הוא התכוון ל'סעודה בשרית' דשנה, סדר לימוד בעיון רב, תפילה נלהבת ולוהטת כמו שזכה בימים עברו, ולמעשה? כלום. סתם לימוד פשוט ותפילה יבשה. ובזה מנסה קליפת יון לקרר ולטמא את עם ישראל ולהכניסם לרשותו, כמו שניסה לקחת את יהודית וכפי שהייתה הגזירה על בנות ישראל.

גם כאשר אתה שרוי במצב כזה של קטנות, לומד ומתפלל כמו קטן, גם אז אתה מסוגל לרוץ את ראש הקליפה! רק תאמין בכך! לשם כך מתנתקים מכל העיסוקים ומתרכזים בהדלקת הנרות ובמה שהם מבטאים. וזו גם צריכה להיות הכוונה באכילת מאכלי החלב שמתאימים לתינוקות, כי גם אם אני אכן כל כך קטן, בכל זאת יש חשיבות עצומה ואדירה לתורה ולתפילה שלי כמות שאני, ואדרבה יש ודווקא עבודה שכזו חביבה יותר לעילא. וידועים סיפורים על הבעש"ט הקדוש זי"ע ועל הרה"ק מבארדיטשוב זי"ע שהיו להם זמני קטנות, ועל ידם זכו אחרי כן להגיע לשלימות העבודה, על ידי שלא התעקשו להילחם עם המצב בו הם שרויים, אלא הבינו שזה מה שמצפים מהם כעת.

וכאשר יהודי מקבל על עצמו עול מלכות שמים בזמן של 'מאכלי חלב', ומתחבר בשלימות לעבודה שהוא יכול לעשות כעת, על ידי זה הוא הורג כל אויב ומתנקם וזוכה לאחר מכן להגיע לגדלות המוחין ולאור העצום של חנוכה כמו שיתבאר בהמשך בעז"ה.

נתינת צדקה לפני ההדלקה

עבודת הצדקה לפני הדלקת הנרות היא כדי לעורר רחמים למעלה, שזוכה לקבל צדקה מעבר למה שמגיע לנו בדין, וכל המרבה הרי זה משובח, לעורר את רחמיו יתברך עוד ועוד. כי הכלל הוא שעל מנת שירד אור מלמעלה, מוכרח שיהיה לו כלי. ועל ידי שהיהודי מעורר למטה את מדת הרחמים, שוב יכולים להימשך עליו ועל העולם כולו רחמים רבים.

הכנת השמש

על ידי השמש מדליקים את כל הנרות. השמש מרמז לצדיק, כי כל הדעת שנשפעת בחנוכה הרי זה נמשך על ידי מסירות נפש של החשמונאים הצדיקים שהערו נפשם למות על קדושת שמו יתברך. וכן גם על ידי כל קדושי וצדיקי הדורות, ובפרט הבעש"ט ותלמידיו ותלמידיו תלמידיו בכל הדורות אשר מסרו נפשם להמשיך לעולם את רחמי ה',

להודיע ולגלות את גודל אהבת ה' יתברך לעמו ושמירתו עלינו בכל המצבים.

נמצא שאנחנו לא עומדים לבד במערכה, עומדים לצדנו החשמונאים שלוחמים עבורנו את מלחמת ה' בקליפות, והם מעוררים את עם ה' לדעת שיש להם חלק באלוקי ישראל וכי אהבת ה' לעמו לא השתנתה בשום מצב!

בנוסף לכך אנו גם מכינים את עצמנו על ידי העיון בספרי הקודש העוסקים בקדושתם של הימים, מהם ומכוחם אנו מקבלים מעט השגה על מה שמתחולל בשעת הדלקת הנרות בכל העולמות.

לזה מרמז ה'שמש', לאמור כי לא אני תחילת הקדושה, לא בכוחי אני מעלה את האור בנר נשמתי, אלא בכח הצדיקים הכהנים הגדולים שמורידים את האור של אהבת ה' עד אלי ממש.

מכאן נובע המנהג לפקוד את היכלי הצדיקים ולחזות בעבודת קדשם בהדלקת הנרות, כי הם המה בבחינת הכהן הגדול שהדליק את המנורה הטהורה, ועל ידי כן העלה את האור בנשמות ישראל להראות להם ששכינה שורה בישראל! וזו היא גם עבודת הצדיקים שבכל דור ודור, להדליק את נשמות ישראל באור אהבת ה' אליהם.

ובחינה זו קיימת לא רק במעמד ההדלקה אצל הצדיק, אלא גם כל יהודי בביתו פנימה מדליק את הנרות על ידי ה'שמש', על ידי קדושת הצדיקים - הכהנים הגדולים - שיורדת בכל בית בישראל ומביאה אליו את אור החנוכה.

טבילה במקווה

המנהג לטבול במקווה עובר להדלקת הנרות הוא כמובן אינו מדינא, אבל כן איתא בספח"ק שיש עניין לכל הפחות בלילה הראשון להיטהר במקווה כדי לקבל את קדושת הימים. וכמו כן זהו עניין גדול ללכת מדי יום כדי לקבל את הקדושה החדשה והמיוחדת לכל יום מימי החנוכה.

והענין בזה הוא, כי אף אמנם שאור התנוכה יורד למטה מעשרה ושוכן אתם בתוך טומאותם, עם כל זה בוודאי שראוי לעשות אתערותא דלתתא עד כמה שמשגת היד, כדי לקבל את האור הגדול הזה בקדושה ובטהרה ככל האפשר.

ובאמת צריכים לדעת שגם עם מחמת סיבה כלשהי נבצר ממנו ללכת למקווה, מחמת איחור השעה וכד', במדה מסוימת ישנה בכך הזדמנות לקבל את ההארה באופן נעלה יותר מאשר כשכן הצליח לטבול. כי מחד גיסא עולות מחשבות: 'איזו מין הדלקה זו בלי מקווה'. אבל תיכף מתעודד ואומר לעצמו שהנה יעלה בידי לקבל את אור התנוכה 'אורגינל' למטה מעשרה ממש. אלא שמלכתחילה כן צריך להשתדל לעשות את כל מה שביכולתו כדי להשיג את המרב בעבודת ה'. (כשם שלא יעלה על הדעת להביא את עצמו למצב של ירידה כדי להרגיש שגם שם נמצא אתו ה' יתברך...) אבל אם סובבו משמים שלא יעלה בידו, יזכור שזהו גופא אור התנוכה, להתגבר על כל הבלבולים ולדעת שבכל מצב ישנו פך שמן שמור וטהור שלא נפגם מעולם. ובכח ההתגברות על העצבות והבלבולים יזכה לאור הגדול.

אסיפת המשפחה בזמן ההדלקה

'טף' עולה בגימטריא 'תנוכה'. זהו הזמן להעלות את כל מצבי הקטנות שבנפש פנימה. לכן גם אין להתבלבל מרעשם ושאונם של הילדים הקטנים, כיון שבעת זהו הזמן להעלות את כל מצבי הקטנות שהם.

ונרמז בדברי האר"י הקדוש שבחנוכה מאיר השם הקדוש ט"פ פ"פ י"ה שמעלה ומתקן את כל סוגי החסרונות. לכן תנוכה בגימ' טף, ועולה והולך עד לשם י"ה שעניינו הוא גדלות המוחין, כי בכח סגולת קדושת תנוכה להעלות את כל המצבים עד לפסגת הגדלות.

יש לדעת כי מצוות ההדלקה, מצווה נוראה ונשגבה היא עד מאוד, בכל תיבה ואות מנוסח הברכות גנוזים סודות עצומים ונפלאים עד מאוד. להלן נביא בס"ד מעט נקודות שיש בהן כדי להבעיר את אש הנשמה באמירת הברכות.

ברכה ראשונה ברוך אתה וכו'. להדליק נר חנוכה

ראשית הכוונה בברכת המצווה היא בפשטות שה' יתברך ציווה אותנו להדליק נר חנוכה, והיינו כמו שהרחבנו לעיל להדליק ולגלות את אור השכינה שנמצא אתנו בתוך הגלות והחושך. ויש כאן חידוש עצום שבעת יורד אלינו אור גדול כל כך, דוגמת האור של הזמנים הגדולים והנשגבים ביותר בשנה, כשמיני עצרת ועלות השחר של חג השבועות, אורות שיורדים בדרך כלל רק אחרי הכנה עצומה של שבע שבועות ספירת העומר, ראש השנה יוה"כ וסוכות. כי נדרשת הכנה גדולה מאוד כדי לזכות לגילוי כל כך גדול ועמוק של קשר ואהבה עם ה' יתברך.

והנה כעת זוכים אנו לאורות הגדולים הללו כמו שאנחנו! בברכת ההדלקה ישנן י"ג תיבות המכוונות כנגד י"ג מדות הרחמים שמתעוררים בחנוכה. כי בחנוכה התרחש נס מציאת פך השמן, ואח"כ הנס שהוא דלק שמונה ימים, ובכח זה מאירים הגילויים הנשגבים ביותר שייתכן להשיג. (המכונים בשם יחוד נ"ר - גימטריא השמות הוי' אהי' אלוקים אדנות). והיכן זה מאיר? בתוך הלמטה מעשרה טפחים שלי! בתוך החושך ושפל המצב שלי! גם שם אני יכול וצריך לזכור שה' יתברך נמצא כאן אתי. כעת אני יכול להשיג את זה בשלימות בלי לחכות עד שיימצא השמן, כלומר עד אחרי שאסיים לעבוד על עצמי ואזכה לגאולה ולגדלות. כבר עכשיו בתוך הגלות אני יכול להשיג ולהתחבר אל האור הזה!

בברכה שנייה: שעשה ניסים בימים ההם בזמן הזה

עד היום הייתי שואל היכן הם הניסים הללו בימינו אנו, אבל כעת אחרי שאני משיג את עומק הפנימיות של חנוכה, שוב אין מקום לשאלות אלו. כי עיקר הענין הוא לא המלחמה וגם לא השמן. פך השמן גילה לנו את מה שמתרחש באמת! הוא חשף בפנינו את אהבת ה' בצורה שלא התגלתה עד אז מעולם!

שעשה ניסים לאבותינו, בימים ההם, עד לזמן הזה ממש!!!

הסתכלות על הנרות אחרי ההדלקה

אחרי גילה ה' אותנו כל זאת, כעת יש ענין גדול לשבת על יד הנרות ולהתבונן בהם היטב. להודות ולהלל לה' יתברך על כל הניסים שעשה עמנו כל הדורות. על גילויי האהבה של פסח, של שבועות וסוכות, וכמובן של חנוכה.

אבל כאן מגיעה אזהרה: 'ואין לנו רשות להשתמש בהם! כי הידיעה שה' יתברך אוהב אותי יכולה לשמש אותנו גם עבור צרכנו האישיים, למנות כסף לאור הנרות, לקחת את הידיעה הזו עבור דברים צדדיים, ואז עלולים להיאחז באור הזה דברים שליליים חלילה. אבל צריך לדעת שהתכלית של הגילוי הזה היא, לעורר בלב תשוקה עצומה לעבדו יתברך באמת ובתמים! כי כאשר יהודי משיג באמת עד כמה גדולה אהבת ה' יתברך אליו, הרי זה מעורר בלבו חשק נפלא לעבדו ולהתקרב אליו יותר ויותר.

כדי להישמר מאחיזות לא נכונות באור האהבה, אומרים ז' פעמים מזמור 'ויהי נועם', כדי שנזכה להשתמש באור כי טוב רק עבור התקרבות אמתית לעבודת ה', בלי נגיעות של דברים זרים.

עוד רבות יש להאריך בעניינם של הימים, תן לחכם ויחכם עוד. ויהי רצון שנזכה להשלים את כל הכוונות יחד עם משיח צדקנו, ועד אז נזכה לגאולת הנפש הפרטית 'נפשי גאלה' על ידי ההתבוננות בעומק משמעות הנרות וקדושתם. אמן ואמן.

